

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/57/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6822201435
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6822201435.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: PML GROUP s. r. o., so sídlom Mokrú Lúku 268, IČO: 47 777 893, zast.: Mgr. Martinom Jankovičom, advokátom, so sídlom Železničná 257/19, Revúca, proti žalovanému: Slovenská republika, zast. Ministerstvom dopravy Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, o zaplatenie 242,62 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, pracovisko Revúca (v čase rozhodnutia Okresný súd Revúca) č. k. RA-8C/35/2022 – 71 zo dňa 31. januára 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:

„I. Súd žalobu zamietal.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.“

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 242,62 Eur s príslušenstvom a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky z titulu náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon“). Svoj nárok odôvodnil tým, že rozkazom Okresného úradu Rimavská Sobota, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií sp. zn. OU-RS-OCDPK-2022-006616 zo dňa 16. 03. 2022 (ďalej len „rozkaz“) mu bola uložená pokuta vo výške 150 Eur, nakoľko ako prevádzkovateľ motorového vozidla s evidenčným číslom A. (ďalej len „motorové vozidlo“) dňa 12. 02. 2022 užíval vymedzený úsek D1 bez úhrady diaľničnej známky. Žalobca prostredníctvom svojho zástupcu podal v správnom konaní odpor proti rozkazu, o ktorom rozhodol správny orgán rozhodnutím č. OU-RS-OCDPK-2022/006616-004 zo dňa 01. 04. 2022 (ďalej len „rozhodnutie“) tak, že správne konanie zastavil. Mal za preukázané, že účastník konania (t. j. žalobca) sa nedopustil porušenia povinnosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z.. Žalobca si tak v zmysle zákona uplatnil nárok na náhradu škody, ktoré mu vznikli titulom vynaložených trov právneho zastúpenia vo výške 242,62 Eur v správnom konaní.

3. Okresný súd vykonaným dokazovaním a právnym posúdením v zmysle § 3, § 5 ods. 1, § 6, § 15 a § 18 zákona dospel k záveru, že nárok žalobcu je nedôvodný, a preto žalobu zamietol. Vychádzal z toho, že zákonnou podmienkou pri zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je právoplatnosť rozhodnutia orgánu verejnej moci, resp. vykonateľnosti rozhodnutia pred jeho právoplatnosťou. V danej

veci rozkaz nenadobudol právoplatnosť ani vykonateľnosť. Predmetný rozkaz bol zrušený zo zákona podaním odporu, a to v zmysle § 13 ods. 5 zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke (ďalej len „zákon o diaľničnej známke“). Žalobca sa domáhal náhrady škody (vzniknutej nákladmi za právne služby), vo vzťahu k rozkazu, ktorý nenadobudol právoplatnosť ani vykonateľnosť, a preto neboli podľa názoru okresného súdu splnené zákonné podmienky v zmysle zákona. Mal za to, že nie každé nezákonné rozhodnutie zakladá túto zodpovednosť za škodu, ale len také, ktoré sa stalo záväzným, prípadne na základe ktorého sa možno domáhať plnenia pred právoplatnosťou vzhľadom na predbežnú vykonateľnosť. Ak orgán verejnej moci vydá nezákonné rozhodnutie, ale tento nedostatok vyrieši v rámci konania o opravnom prostriedku a rozhodnutie tak nenadobudne právoplatnosť ani vykonateľnosť, nie je dôvod, aby štát zodpovedal za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Vzhľadom na skutočnosť, že rozkaz nenadobudol právoplatnosť ani vykonateľnosť pred právoplatnosťou, bolo irelevantné, či bol rozkaz zákonný alebo nie. Ak by aj bol rozkaz vydaný v rozpore so zákonom, bez toho aby nadobudol alebo vykonateľnosť nemohol založiť zodpovednosť štátu za škodu podľa zákona.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci úspech v celosti priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

5. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Rozsudok navrhol zmeniť tak, že odvolací súd žalobe vyhovie a zaviazá žalovaného na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%, alternatívne zruší odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie síce aplikoval na daný stav § 6 ods. 2 resp. § 18 zákona, avšak použil nesprávny výklad týchto ustanovení. V predmetnej právnej veci bolo potrebné vychádzať analogicky zo záverov rozhodovacej činnosti súdov v prípadoch zastavenia trestného stíhania a vzniku objektívnej zodpovednosti štátu v zmysle zákona. Doterajšia judikatúra dôvodila, že zmyslu úpravy zodpovednosti štátu za škody zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym, či nezákonným zásahom štátu bola odčinená. Mal za to, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal, a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Za správny treba považovať výklad, v zmysle ktorého z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia má zastavenie trestného stíhania rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Poukázal na to, že mu bol doručený rozkaz, ktorý bol rozhodnutím o správnom delikte a zároveň predstavoval exekučný titul, a teda bol podkladom na vykonanie exekúcie. Voči tomuto rozkazu podal prostredníctvom svojho zástupcu odpor ako riadny opravný prostriedok, ktorý predstavoval jediný opravný efektívny prostriedok, aby sa ako prevádzkovateľ vozidla vyhol zaplateniu pokuty. Gramatický výklad § 6 ods. 1 zákona zo strany súdu prvej inštancie považoval za striktný, nesprávny a príliš formalistický nezohľadňujúci súdnu prax týkajúcu sa zastavenia trestného stíhania, resp. oslobodenia obžalovaného spod obžaloby. V tomto smere poukázal na otázku výkladu právnych noriem s odkazom na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej a Českej republiky a Najvyššieho správneho súdu Českej republiky. Podľa názoru žalobcu výkladom ad absurdum možno dospieť k záveru, že žalobca nemal podávať odpor proti rozkazu o uložení pokuty za správny delikt, čím by došlo k jeho správoplatneniu a tento rozkaz by tak bol exekučným titulom. Následne by mal využiť mimoriadny opravný prostriedok. Namietal odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu, ktoré podľa jeho názoru nenapĺňa parametre riadneho a vyčerpávajúce odôvodneného rozhodnutia súdu, keď žalobca v podanej žalobe oprel svoju argumentáciu o nález Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. II. ÚS 3005/2014 zo dňa 05. 05. 2015, ku ktorému rozhodnutiu okresný súd nezaujal žiadne stanovisko. Mal za to, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie tak nenapĺňa parametre riadneho, zákonného a spravodlivého odôvodnenia rozhodnutia súdu. Žalobcovi nebolo zrejmé, na základe akých dostupných právnych prostriedkov, by mohli byť vyvolané zamýšľané právne dôsledky v podobe priznania náhrady škodu pre žalobcu v zmysle zákona.

7. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. S odvolaním napadnutým rozhodnutím sa v celom rozsahu stotožnil. Nestotožnil sa s odvolacími dôvodmi uvedenými v podanom odvolaní. Bol toho názoru, že prvoinštančný súd pri

rozhodovaní postupoval a aplikoval § 6 zákona správne. Vo vzťahu k rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/52/2021 zo dňa 30. 11. 2021, na ktoré poukázal v odvolaní žalobca uviedol, že nemožno rozkaz považovať za nezákonný, keďže tento nebol zrušený pre nezákonnosť tak, ako to bolo v konaní pod sp. zn. 17Co/52/2021. Rovnako bol toho názoru, že v konaní nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Z odvolaním napadnutého rozhodnutia je zjavné aj to, prečo niektoré z tvrdení strán považoval prvoinštančný súd za irelevantné. Súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav, právne ho posúdil a zaujal autoritatívny názor na predmet konania a dostatočne ho aj odôvodnil. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu považoval za logické, konzistentné a zrozumiteľné.

8. V odvolacej replike žalobca zotrval na podanom odvolaní a odvolacom návrhu. Rovnako zotrval na svojej argumentácii, ktorou si uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Podané odvolanie považoval za dôvodné. Mal za to, že konanie o správnom delikte je v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu SR ako aj ESLP konaním s trestným charakterom, na ktoré je potrebné aplikovať základné zásady a princípy trestného konania. Rozhodnutím správneho orgánu o zastavení konania došlo po podaní odporu, pričom správny orgán konštatoval opodstatnenosť podaného odporu. Žalobca ako účastník správneho konania sa nedopustil porušenia povinnosti podľa § 4 ods. 2 zákona o diaľničnej známke. Uvedeným bola podľa názoru žalobcu de facto konštatovaná nezákonnosť uloženia pokuty rozkazom, nakoľko žalobca ako účastník správneho konania sa protiprávneho konania nedopustil. Bol toho názoru, že náhrada škody spôsobenej nezákonným konaním o správnom delikte mu prináleží, nakoľko spočíva v nákladoch žalobcu na zaplatenie odmeny advokátovi na právne služby spojené s jeho zastupovaním v správnom konaní.

9. Žalovaný sa k odvolacej replike žalobcu už nevyjadril.

10. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil. Rozhodnutie okresného súdu zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu vyplývajúcejmu z listín doložených v súdnom spise, z podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov strán, pričom okresný súd starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Rozhodnutie okresného súdu spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok. Rozhodnutie je odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a rozsudok okresného súdu potvrdil z tých istých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia okresný súd.

13. Námietky žalobcu uvádzané v odvolaní nie sú dôvodné. Žalobca v odvolaní neuviedol a nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by boli relevantným dôvodom a mohli mať vplyv na výsledok rozhodnutia. S ním namietanými podstatnými skutočnosťami sa vysporiadal už okresný súd a nebolo účelné ani dôvodné, aby ich odvolací súd opakoval.

14. Odvolací súd konštatuje, že predmetom konania je nárok žalobcu na náhradu škody v zmysle zákona, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku zaplatenia trov právnych služieb v správnom konaní. Za nezákonné rozhodnutie považoval rozkaz vydaný správnym orgánom o uložení pokuty za správny delikt v zmysle §10a zákona o diaľničnej známke. Voči predmetnému rozkazu podal odpor, o ktorom následne správny orgán rozhodol rozhodnutím zo dňa 01. 04. 2022, ktorým zastavil konanie voči žalobcovi ako účastníkovi konania vo veci týkajúcej sa podozrenia zo spáchania správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 zákona o diaľničnej známke, ktorého sa mal dopustiť tým, že dňa 12. 02. 2022 v čase 10:17:56 užíval vymedzený úsek diaľnice D1, 317,4 km, smer LM, motorovým vozidlom bez úhrady diaľničnej známky. Žalobca v podanom odpore uviedol, že je prevádzkovateľom vozidla, ktoré malo zakúpenú elektronickú

diaľničnú známku s platnosťou od 31. 03. 2021 do 31. 03. 2022. Taktiež poukázal na to, že diaľničná známka bola zakúpená na vozidlo s evidenčným číslom B., pričom žalobca ako nový vlastník vozidla, toto prihlásil dňa 07. 02. 2022 na príslušnom ODI OR PZ v Revúcej s pridelením nového evidenčného čísla A.. Užíval predmetné vozidlo aj po zmene evidenčného čísla, pričom poplatková povinnosť k vozidlom s VIN číslom: C. za užívanie diaľnice splnená bola. K odfotografovanou vozidla na vymedzenom úseku diaľnice D1 došlo len 5 dní po tom, ako bolo vozidlo prihlásenia na nového držiteľa.

15. Vo vzťahu k rozhodnutiu správneho orgánu odvolací súd poukazuje na to, že zo žiadneho ustanovenia zákona o diaľničnej známke nevyplýva, že by sa diaľničná známka mala viazať na evidenčné číslo vozidla. Naopak diaľničná známka sa uhrádza za užívanie vymedzených úsekov ciest vozidlom, na ktoré bola zakúpená. Podľa vedomostí odvolacieho súdu, je možné uhradenú diaľničnú známku k určitému evidenčnému číslu vozidla aj podľa všeobecných obchodných podmienok Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s. ako správcu (ďalej len „správca“) v prípade zmeny evidenčného čísla previesť aj na nové evidenčné číslo. Odvolací súd uvádza, že uvedenie evidenčného čísla vozidla predstavuje povinný údaj, ktorý sa zadáva do elektronického systému v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) zákona o diaľničnej známke. Evidenčné číslo je tak identifikačným prostriedkom vozidla, vo vzťahu ku ktorému má byť uhradená diaľničná známka. Záznam o kontrole v zmysle § 9 ods. 10 zákona o diaľničnej známke predstavoval v rozkaznom konaní pred správnym orgánom relevantný dôkaz o neuhradení diaľničnej známky vo vzťahu k motorovému vozidlu. Konanie žalobcu po formálnej stránke tak vykazovalo znaky porušenia povinnosti uvedenej v ustanovení § 10a ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 zákona o diaľničnej známke, a teda že ako prevádzkovateľ motorového vozidla nezabezpečil, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest motorovým vozidlom bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky. Rozkaz okresného súdu nebolo v čase jeho vydania považovať za nezákonný, keďže bol vydaný na základe záznamu o kontrole č. XXXXXXXXX a fotografie vyhotoveného dňa 13. 02. 2022 v čase o 02:13:13 h., kedy bolo zaevidované evidenčné číslo vozidla A., ktoré systém kontroly nemal zaevidované, a preto vyhodnotil, že prevádzkovateľ vozidla využíval spoplatnený úsek diaľnice bez úhrady diaľničnej známky. Žalobca v podanom odpore voči rozkazu označil dôkazy, ktoré preukazovali, že diaľničná známka bola k motorovému vozidlu uhradená, avšak v čase úhrady diaľničnej známky, bola diaľničná známka zaevidovaná na motorové vozidlo s evidenčným číslom B.. Správny orgán neodmietol relevantné dôkazy predložené žalobcom v odpore, a preto správne rozhodol o zastavení konania v zmysle § 30 ods. 1 písm. j) zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok v spojení s § 13 ods. 6 zákona o diaľničnej známke vo veci týkajúcej sa podozrenia zo spáchania správneho deliktu. V tomto smere odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že žalobca napriek tomu, že dňa 07. 02. 2022 prihlásil motorové vozidlo na seba ako nový vlastník - držiteľ na príslušnom ODI OR PZ v Revúcej, nepožiadal však správcu o zaevidovanie zmeny evidenčného čísla vozidla, za ktoré bola uhradená 365-dňová diaľničná známka až do konca marca 2022 z B. na A.. Žalobca týmto svojím nekonaním sám zapríčinil, že bol zaevidovaný systémom kontroly dňa 12. 02. 2022, keďže z jeho strany nebola oznámená zmena evidenčného čísla vozidla ako identifikačného údaju vozidla.

16. V zmysle zákona štát (žalovaný) zodpovedá za škodu spôsobenú štátnymi orgánmi, ak bola spôsobená škoda pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím. Právo na náhradu škody má strana sporu v prípade, ak jej vznikla škoda v príčinnej súvislosti s vydaným nezákonným rozhodnutím. Na vznik zodpovednosti štátu (žalovaného) za škodu titulom nezákonného rozhodnutia musia byť kumulatívne splnené všetky predpoklady, a to: 1/ existencia nezákonného rozhodnutia, 2/ vznik škody a 3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou (tzv. kauzálny nexus). V danom prípade žalobca nepreukázal splnenie už prvej podmienky, a to existencie nezákonného rozhodnutia. Nezákonným rozhodnutím je rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré vydal v medziach svojej právomoci, a ktoré bolo na základe opravného prostriedku poškodeného príslušným orgánom zrušené pre nezákonnosť (§ 6 ods.1 až 4 zákona). Pre splnenie podmienky existencie nezákonného rozhodnutia zákon vyžaduje ďalšie špecifické podmienky. Prvou z nich je, že zo strany poškodeného bolo proti nezákonnému rozhodnutiu podaný riadny opravný prostriedok, a napriek tomu nebolo jeho odvolaniu vyhovieť a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť resp. rozhodnutie bolo bez ohľadu na právoplatnosť vykonateľným a bola ním spôsobená škoda. Odvolací súd je toho názoru, že rozkaz nepredstavuje nezákonné rozhodnutie, nakoľko nenadobudlo právoplatnosť, a ani nie je rozhodnutím ktoré by bolo vykonateľným. V čase vydania rozkazu boli formálne splnené podmienky na uloženie pokuty pre porušenie povinnosti podľa zákona o diaľničnej známke zo strany správneho orgánu, keďže žalobca po prepise motorového vozidla, ktorého sa stal vlastníkom, nepožiadal o zmenu zápisu evidenčného čísla pre motorové vozidlo, na ktoré bola diaľničná známka zakúpená. V podanom odpore

následne osvedčil, že predmetné motorové vozidlo malo zakúpenú diaľničnú známku do konca 30. 03. 2022, avšak došlo k zmene vlastníka – držiteľa motorového vozidla a zmene evidenčného čísla ako identifikačného údaju slúžiacemu na kontrolu. Nové evidenčné číslo motorového vozidla A. však v čase, kedy malo dôjsť k správne deliktu nebolo ešte zaevidované v systéme správcu, a preto pri kontrole v systéme bolo toto zaregistrované ako vozidla bez úhrady diaľničnej známky. Nakoľko rozkaz nenadobudol právoplatnosť (§ 6 ods. 1 zákona) a rovnako nebol vykonateľným rozhodnutím (§6 ods. 3 zákona) nie je teda splnená podmienka existencie nezákonného rozhodnutia. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom odvolateľa týkajúceho sa porovnania charakteru rozhodnutia o správnom delikte vydaného v rozkaznom konaní v zmysle zákona o diaľničnej známke a uznesenia o vznesení obvinenia v trestnom konaní. Skutkové okolnosti, na ktoré odvolateľ poukazoval s odkazom na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/52/2021 zo dňa 30. 11. 2021 boli odlišné, ako skutkové okolnosti súdnej veci. Je potrebné mať na vedomí, že v prípade uznesenia o vznesení obvinenia (§ 206 Trestného poriadku) nemá uznesenie odkladný účinok a je v zmysle § 184 ods. 2 Trestného poriadku vykonateľné, aj keď nenadobudlo právoplatnosť. Na strane druhej rozkaz v zmysle zákona nadobúda právoplatnosť márnym uplynutím 15 dňovej lehoty na podanie odporu (§ 13 ods. 2 zákona) alebo dňom právoplatnosti rozhodnutia o odmietnutí odporu a nie je vykonateľným rozhodnutím skôr, než nadobudne právoplatnosť. Ak bol podaný v zákonnej lehote odpor, ktorý nebol odmietnutý v zmysle § 13 ods. 3 zákona, tak dochádza ex lege k jeho zrušeniu v celom rozsahu a správny orgán pokračuje v konaní, ale len v prípade, ak po podaní odporu nezistí dôvod na zastavenie konania. Rozkaz svojím charakterom pripomína skrátenú formu rozhodnutia (platobný rozkaz, trestný rozkaz), kedy po podaní kvalifikované odporu v zákonnej lehote dochádza k jeho zrušeniu a následne k pokračovaniu konania ako keby takéto rozhodnutie nebolo vydané. K zrušeniu rozkazu však nedochádza pre jeho nezákonnosť v čase vydania. V danom prípade správny orgán po podaní odporu nepokračoval v konaní, keďže po predložení dôkazov zo strany žalobcu mal za dostatočne preukázané, že podaný odpor je dôvodný. Žalobca v rámci správneho konania verifikoval, že je držiteľom motorového vozidla, ku ktorému bola v čase, kedy malo dôjsť k spáchaniu priestupku uhradená diaľničná známka a teda ide o totožné vozidlo, a preto nemohlo dôjsť k naplneniu objektu skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 zákona o diaľničnej známke, keďže fiškálny záujem štátu na vybratí poplatku za užívanie vymedzených úsekov ciest nebol ohrozený.

17. S ohľadom na vyššie uvedené je tak zrejmé, že rozkaz, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta za správny delikt nenadobudol právoplatnosť. K jeho zrušeniu došlo zo zákona po podaní odporu zo strany žalobcu, ktorý bol vyhodnotený ako dôvodný, avšak nie pre jeho nezákonnosť. Rozkaz tak nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, a preto nemohol byť exekučným titulom v zmysle zákona č. 233/1995 Z. z.. Nakoľko rozkaz, ktorý žalobca označil ako nezákonné rozhodnutie nespĺňalo podmienky v zmysle § 6 ods. 1 a 3 zákona, nebolo možné nároku žalobcu vyhovieť. Je zrejmé, že nebola splnená už prvá podmienka nároku na náhradu škody v zmysle zákona, a to existencia nezákonného rozhodnutia, ktoré je právoplatné, resp., ktoré by bolo vykonateľné bez ohľadu na jeho právoplatnosť. Z uvedeného dôvodu tak okresný súd rozhodol správne, keď žalobu zamietol. V tomto smere odvolací súd poukazuje, že samotný žalobca mal podiel na tom, že bol vydaný rozkaz, keď sám nenahlásil správcovi zmenu údajov o evidenčnom čísle vozidla, na ktoré bola uhradená diaľničná známka.

18. Odvolací súd považuje rozsudok okresného súdu za jasný a zrozumiteľný, presvedčivý a preskúmateľný, odkazujúci na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd prvej inštancie dal odpoveď na všetky otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu. Súd nie je povinný dať odpoveď na všetky otázky strán sporu, ale iba na tie, ktoré sú nevyhnutné pre rozhodnutie súdu. V danom prípade žalobca namietal, že okresný súd sa nevysporiadal s nálezom Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. II. ÚS 3005/2014 zo dňa 05. 05. 2015, na ktoré v konaní poukazoval. K uvedenému odvolací súd uvádza, že predmetný nález s ohľadom na správny záver prijatý okresným súdom nemohol mať vplyv na rozhodnutie okresného súdu. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu, ktoré stručne, jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na súdnu a inú právnu ochranu.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania

rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

20. O veci senát krajského súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.